

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Om Himmerig vi tale vil

Citation: Kingo, Thomas: "Om Himmerig vi tale vil", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 63.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid62064/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Syg, hungrig, fremmed med, I skulde ey min Bluscl, Gav mig ey hvile-sted.

[8] Der til skal de saa svare: O GUD, naar saae vi dig I saadan Nød og Fare, Og Fattig være liig? Der til vil hand da sige: Hvad 5 I ey har beviist De Arm' i Jorderige, Det har og jeg forliist.

[9] Hand vil da ogsaa skille, De Geder fra de Faar, Udsiger Rettens Ville Til Gederne: I gaar, I Dievlens Ild dend grumme, De Faar tar jeg til mig, I Himmerig de komme, At leve Ævriglig.

D. Mort: Luther.

76

Om Himmerig og det

Ævige Liv.

OM Himmerig vi tale vil, Hvad Ære, Glæde, Fryd der til, Gud sine der vil give, Ey sygdom, Krankhed bliver der, Og Fattigdom er der ey nær, Alt Ont maa der bortvige, Som Konger 15 blive rige.

[2] Ald tyrannj gaar der omkring, Uræt der ikke kommer ind,

og hungrig med, Ikke heller vilde I mig huse, Men lode mig fare slet.

[8] Der til *monne* de saa svare: O *HErre*, naar saae vi dig, I saadan Nød og Fare, *Nogen* Fattig at være liig? Der til vil hand *saa* sige: *Alt det I ikke vist, Giort have en aff disse mindste, Det samme haver jeg og mist.*

[9] *Endelig* vil hand *da* skille, De Geder fra *sine* Faar, *Efter sin Guddommelg Villie, Siger* hand til Gederne: *gaar, Til Helvedes Ild*

hin grumme, *Mine* Faar tager jeg til mig, I Himmerig *skulle* de komme, og leve *ævindelg*. D

[Nr. 35a] *OM Himmeriges Rige* saa *ville* vi tale, Hvad *Fryd* og Glæde, *prüs* og *husvale*, Gud *til* sine *Venner* der give, *Sygd*om, Krankhed bliver *ikke* der, *Armod* Fattigdom *maa* der ey være, Alt Ont *maa* der bortvige, Som *Konger* og *Førster* blive rige.

[2] Ald Tyrannj gaar der omkring, *U-rættighed* kommer der

Hvad Hiertet kand begiære, Skal vi der have alle saa, Vor Vill' af Gud da raades maa, Som Guds Børn lydig være, I ævig Fryd og Ære.

[3] Ey nogen der kand blive vreed, Der er og ingen Kiedsommelighed, Søvn, Leede, Frygt og Fare: Hvad nogen her bedrøve kand, 5 Det kommer ey i dette Land, Der Døden kand ey skade, I værer derfor glade.

[4] De skal og altid have Fred, Og deres Siæles Rolighed: Hvad got de kand begiære, Det skal de have alle der, Som Guds Børn skal de raade hver, I ævig Fryd og Ære, Hvor got er der at være! 10

[5] Sivfold saa klar som Solen er, Skal hver da bli' i Klarhed 77 der, Dend Klarhed skinner vide: Som JESus lood paa Bierget tee, Sin herlighed lood dem der see, Som hos ham monne bie, Dend Glands de kund' ey lide.

[6] De fulde slet paa Jorden ned For Klarhed og for Herlighed, 15 Og Peder hand saa talde: Vi, HERre, vil her bygg' og boe, Og bli' i denne Fryd og Roe, Og denne stoor' Husvale, Om du vilt saa befale.

ikke ind, *Vor Hiertens Fryds Begiæring*, Skulle vi der have i alle maade, Vor Villie lader sig aff Gud da raade, Som Guds Børn lydig at være, I ævig Fryd og Ære.

[3] *Ingen kand der ey heller* blive vreed, Der er og ikke Kiedsommelighed, Søvn, Leede, Frygt eller Fare: *Alting der* nogen bedrøve kand, *Kommer aldrig heller* i dette Land, *Og Døden kand der ey* skade, *Derfor* værer ævig glade.

[4] De skulle og altid have Fred, Og deres *Samvittigheds* Rolighed, *Allt* got de kunde begiære, Det skulle de have i alle maade, Som Guds Børn skulle de styre og raade,

I ævig Fryd og Ære, Hvor got er der at være!

[5] *Siv gærge klarer end* Solen er, Skal hver da bli' i *Salighed* der, Dend Klarhed er fuld aff Glæde: Som JESus paa Bierget monne betee, Dend Klarhed og Herlighed lood dem see, *Allt* som hos hannem monne bie, Dend Klarhed kunde de ikke lide.

[6] De fulde *Næsgrus* paa Jorden ned, *Allt aff hans* Klarhed og Herlighed, *Peder begyndte at tale*: O HERre, *her ville vi* bygge og boe, Og bli' i denne Glæde, Fryd og Roe, Og i denne store Husvale, Om du vil saa befale.

[7] Sanct Paulus taler og der om, Dend Glæde er saa stoor og rom, Dend ingen kand beskrive: Ey noget Øye see forsand, Ey noget Øre høre kand Dend Fryd Gud os vil give, Naar vi hos ham skal blive.

5 [8] De Muur' og Gader er' aff Guld, Grundvold af Ædelsteene fuld, De Poort' aff Pærler klare: Vi skal og allesammen da, Paa Gader siung' Halleluja, Gud kiende aabenbare, Til ævig Tiid at vare.

[9] Vi skulle da stafferes ud, Som Christ vor Frelsermand og
78 Gud, Naar hand sig aabenbarer: Hans Majestetes Hærlig|hed, Vi Hellig siunge skal med Fred, Blant alle Engle-skarer, Dend Glæde ævig varer.

[10] De som ved Døden skilles her, De skal hver andre kiende der, Som fordum Tiid sig hende, Der Peder kiende begge Mænd,
15 Eliam, Mosen ubekiend, Der JESus sig omvende, Gav Klarhed sin tilkiende.

[11] Dem lenges ey ved tusind Aar, Meer end dend Dag der vaar i Gaar, Saa vel skal det behage: Dend Glæde kiendte JESus

[7] *Paulus hand taler og der om, Dend Glæde hun er saa stoor og from, Intet Hierte kand det begribe: Ey noget Øye oversæe, Ey Mænniskens Øre kand fuldvæl høre, Dend Glæde Gud vil os give, Om vi ville hos hamens blive.*

[8] *De Muur og Gader aff præste Guld, De Grundvold aff dyrbar Steene er fuld, De Porte aff Pærler hin klare: Vi skulle og allesammen da, Paa Gader og Stræder siunge Halleluja, Da kiende Gud aabenbare, Til ævig tiid uden Fara.*

[9] *Vi skulle og alle stafferes ud, Som JESus vor Broder, Frelser og Gud, Naar hand sig monne aaben-*

bare: Hans Majestates Hærlighed, Hellig, Hellig, til ævig Tiid, Siunge vi blant Engle-skare, Dend Glæde skal ævindeligt vare.

[10] *Dem som Døden adskiller her, De skulle og kiende hver andre der, Som i fordum Tiid monne hende, Der Peder paa Bierget kunde kiende og forstaa, Eliam, Mosen, hand aldrig før saae, Der JESus monne sig omvende, Sin Klarhed gaff der tilkiende.*

[11] *Dem lenges ey mere ved tusind Aar, End os dend Dag der var i Gaar, Saa vel det dem behager: JESus kiendte og dend Glæde vel, Derfor levde hand her som en*

vel, Hand derfor levd' her som et Træl, Got vilde her ey have,
I ald sit Lives dage.

[12] Jeg raader, tænker eder om, Og beder Gud men I har
rom, Dend Glæd' ey koster meere, End angre synden stedtz' og
nu, Og os forlad' aff Hiert' og Hu Paa Christ, ved ham Gud bede, 5
Saa er os Himlen rede.

[13] Gud und' os her at leve saa, Naar vi aff Verden skulle gaa,
Vi maarte udi Gammen For alt Guds Gode takke saa, Og fryde-
fuld i Himlen gaa, Ved JEsu alle sammen, Det giv', Gud Fader,
Amen. 10

Dend samme Psalme anderledes. 79

OM Himmerig vi qvæde vil, Hvad Fred og Glæde der er til,
Som Gud sit Folk vil give: Ey Sygdoms Nød der findes
kand, Ey Armød plager nogen Mand, Der intet ont kand blive,
Som mand har her i Live. 15

[2] Ald Tyrannj gaar der forbi, Uræt og Vold er ey der i, Hvad
vi ikkun begiære, Vi efter Ønsk der have skal, Og leve som
Guds velgefæl, Thi alding monne være I ævig Fryd og Ære.

[3] Der kand ey nogen blive vreed, Der er og ingen Kiedsom-
hed, Søvn, Fare, Frygt, Nød, skade, Aldt hvad her en bedrøve 20
kand, Har ingen sted i dette Land, Maa gandske der aflade, Der
alle ere glade.

Trel, Intet Got aff Verden vilde
have, I alle sine Lives Dage.

[12] Jeg raader eder alle, I
tænker eder om, Beder Gud om
Naade men I have rom, Dend
Glæde hun koster ey meere, End
angre vore Synder altid og nu,
Og os forlade aff Hierte og Hu,
Paa JEsu, ved hannem Gud

bede, Saa er os Himmerig rede.

[13] Gud unde os her at leve
saa, Naar vi aff denne her Verden
skulle gaa, Vi maatte aff Hjertel
være glade, For alle Guds Gaver
takke da, Saa frydefuld ind i
Himmerig gaa, Ved JEsu Chri-
stum alle sammen, Det unde os Gud
Fader, Amen. C

9 giv'.] giv a 17 Ønsk] Ønsk' a